

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoCsp/25/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5818202542
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5818202542.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v K., M. XX, proti žalovanému: B. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX, právne zastúpený JUDr. Petrom Vachanom, advokátom si sídlom v J., O. M. XXXX/X, o zaplatenie 1.135,17 € s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Námestovo z 16. januára 2020 sp. zn. 4Csp/70/2018-101, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 1.135,17 € spolu s 5 % úrokom z omeškania od 21.11.2018 do zaplatenia (výrok I.). Žalovaného zaviazal k povinnosti zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % v zmysle § 255 ods. 1 CSP (výrok II.). Vykonaným dokazovaním zistil, že medzi právnym predchodcom žalobcu - VÚB, a.s. bankou a žalovaným bola dňa 16.12.2014 uzatvorená Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., na základe ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej sa viedol účet č. 0047206778 s dohodnutým úrokom vo výške 22,80 %. Žalovaný mal schválený úverový rámec vo výške 600 € a bol povinný žalobcovi platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 20 €. Žalobca si neplnil svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy a podľa výpisu z bankovej knihy zo dňa 24.11.2018 obsahujúci súhrn debetných položiek, a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady žalovaného, ku dňu 31.10.2018 súčet debetných položiek predstavoval sumu 1.135,17 €, ktorý bol predmetom žalobného nároku, ktorému z uvedených dôvodov v plnom rozsahu vyhovel.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Uviedol, že Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB je bezúročná a bez poplatkov, žalobca nepreukázal splnenie podmienok v zmysle § 53 ods. 1 a § 565 Občianskeho zákonníka, t. j., že boli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Namietal ďalej, že súd prvej inštancie neskúmal, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky banky na žalobcu v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách, a teda, či žalobca má v danom konaní aktívnu vecnú legitimáciu. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodovaciu prax súdov Slovenskej republiky v oblasti interpretácie a aplikácie zákonov, ktoré boli predmetom posudzovania v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo 26/2017 z 28.03.2018 a sp. zn. 1Cdo 147/2017 z 24.04.2018.

3. Žalobca sa k podanému odvolaniu žalovaného písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas (§ 362 ods. 1 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti

ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v intenciách § 379 a § 380 CSP, ktorý podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Z výsledkov vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie vyplýva, že právny predchodca žalobcu - VÚB, a. s. (banka) podanou žalobou si uplatnil nárok na zaplatenie žalovanej sumy na základe uzatvorenej zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., na základe ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej VÚB, a.s. viedla účet č. 0047206778. V zmysle žaloby, žalovaná pohľadávka predstavuje celkový debetný zostatok na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úroku a poplatkov spojených so správou a používaním banky, pričom na preukázanie svojich tvrdení predložil právny predchodca žalobcu výpis z pôžičkovej karty Quatro, ktorým preukazoval, že súhrn debetných položiek ku dňu 31.10.2018 predstavoval sumu 1.135,17 €.

6. Súd prvej inštancie uznesením z 27. marca 2019 sp. zn. 4Csp/70/2018-54 rozhodol, že pripúšťa, aby z konania na strane žalobcu vystúpila VÚB, a.s. (banka) a na jej miesto vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o. Bratislava (terajší žalobca). Rozhodol tak podľa § 80 CSP po zistení, že medzi pôvodným žalobcom (VÚB, a.s.) a súčasným žalobcom došlo k prevodu práv na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok spolu s jej prílohou č. 3.

7. Zo spisového materiálu krajský súd zistil, že zástupca žalovaného doručil súdu prvej inštancie podanie datované z 30.09.2019 (č. I. 62 spisu), v ktorom okrem iného namietal, že žalobca - Intrum Slovakia, s.r.o. nepreukázal existenciu výzvy v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách, nepreukázal ani lehotu 90 dní, pričom podľa jeho názoru neboli v danom prípade naplnené podmienky pre postúpenie pohľadávky z pôvodného žalobcu VÚB, a.s. na terajšieho žalobcu Intrum Slovakia, s.r.o. v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách. V tejto súvislosti poukázal na rozhodovaciu prax súdov - rozsudky NS SR sp. zn. 7Cdo 26/2017, 1Cdo 147/2017 a rozhodnutie Krajského súdu v Prešove z 08.01.2019 sp. zn. 3Co/151/2018.

8. Z obsahu zápisnice o pojednávaní z 16.01.2020 (č. I. 99 spisu) je zrejmé, že síce v zmysle § 180 CSP sa súd prvej inštancie (okrem iných) sa oboznámil s podaním žalovaného z 30.09.2019, avšak k uvedeným námietkam žalovaného žiadne dokazovanie nevykonával a v rozhodnutí vo veci samej naplnenie podmienok postúpenia pohľadávky z VÚB, a.s. (banky) na žalobcu v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách (vychádzajúc aj z citovaných rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v podaniach žalovaného) nevyhodnocoval. Z uvedených dôvodov, keďže súd prvej inštancie sa dôsledne nezaoberal vznesenými námietkami žalovaného o nenaplnení podmienok uvedených v § 92 ods. 8 Zákona o bankách, pričom nie je zrejmé, či žalobca je aktívne vecne legitimovaným v spore, krajský súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

9. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)